65ste Jaargang No 5406

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

Woensdag 21 April 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Christen-Democraten de sterkste partij in de Italiaanse Senaat

Mogelijke splitsing in het Populaire Front

Critieke toestand in San José

DE OVERWINNING IN DE SENAAT.

Het Italiaanse ministerie van Binnenlandse Zaken maakte de eindresultaten bekend van de Senaatsverkiezing. De Christelijk-Democraten, de partij van minister-president DeGasperi behaalde 10.740.131 stemmen of 47.9% van het totaal.

Het Populaire Front kreeg 6.955.229 stemmen of 31% van het totaal der stemmen. Het totaal aantal stemmen voor de Senaatsverkiezingen was 22.427.183.

In de verkiezingen van 1946 kregen de Communisten en de pro-communisten tezamen 39.7% van het totaal aantal stemmen en de Christelijk-Democraten 35.2 %.

Slechts personen, die ouder zijn dan 25 jaren mogen deelnemen aan de Senaatsverkiezing. De Onafhankelijke Socialistische Eenheidspartij kwam op de derde plaats met 1.580.722 stemmen of 7%. Het rechts Nationale Blok haalde 6.1% met 1.364.741 stemmen.

De Nationale Monarchisten behaalden 436597 stemmen of 2%; De Onafhankelijken 278.351 of 1.2%; de Italiaans Sociale Beweging 244.646 of 1.1%.

Het ministerie maakte ook de totalen bekend voor de Kamer van Afgevaardigden in 35929 stemdistricten. Het totaal der districten is 41 678. Hierbij behaalde de Christelijk Democraten 48.5% en het Populaire Front 31.5%. Voor de Kamer van afgevaardigden stemmen alle ingeschreven personen boven de 21 jaar. Ook hier bleek de Onafhankelijke Socialistische Eenheidspartij van Saragat de derde plaats in te nemen.

NOG GEEN ZEKERHEID.

Er is nog geen zekerheid over de samenstelling van de twee wetgevende organen in Italië. Deze organen zullen de eerste president van de nieuwe Republiek op 10 Mei kiezen. De meeste politici geloven dat de samenstelling van Senaat van Kamer van Afgevaardigden in dezelfde verhouding zal staan als de uitslagen der verkiezing, maar het kiessysteem is zo ingewikkeld, dat men in dat opzicht geen voorspellingen doen wil. Op de grondslag van de verkiezing schijnt men te moeten concluderen, dat de Christelijk-Democraten noch in de Senaat noch in de Kamer der Afgevaardigden een absolute meerderheid zulen behalen. Met de bondgenoten op politiek gebied zoals de Onafhankelijke Socialisten, de Socialistische Unie en de Republikeinen zullen de Christelijk Democraten echter over een grote meerderheid beschikken. Het percentage van deze vier partijen tezamen is volgens de huidige gegevens voor de Senaat 57.8% en voor de Kamer van afgevaardigden ongeveer hetzelfde.

HET POPULAIRE FRONT.

De eerste tekenen van een mogelijke ontbinding van het Populaire Front in Italië zijn reeds merkbaar als gevolg van de sterk overheersende positie, die de anticommunisten innemen. Giuseppa Romita, een vroegere minister van Binnenlandse Zaken, die tot nu toe een bondgenoot was van de socialistische partijen, die met de communisten samenwerken, begon met een scheidingsactie.

Romita gaf aan de bladen afschriften van een brief, die hij aan partijleden stuurde om hen uit te nodigen tot een bijeenkomst, waar stappen genomen zullen worden om de onafhankelijkhied van de Socialistische Partij te herwinnen. Romita zeide, dat hij de brief reeds Maandag schreef, voordat de uitslagen van de verkiezing bekend werden. Zoals men weet, zijn de socialisten in Italië verdeeld. Een gedeelte verenigde zich met het Populaire Front en een ander gedeelte steunde DeGasperi en zijn Christelijk-Democraten.

ROND DE WAPENSTILSTAND IN COSTA RICA.

De nieuw benoemde Minister van Publieke Veiligheid, Minguel Brenes, is aan zijn taak begonnen om alle partijen die aan de regeringszijde deel hadden genomen aan de burgeroorlog er toe te brengen het vredesverdrag aan te nemen.

Dit verdrag werd gisteren gesloten en getekend door Pater Benjamin Nunez namens de rebellen leider José Figueres en door den president Picado. In overeenstemming met dit verdrag heeft Brenes een nieuw kabinet gevormd welk tot acht Mei as. fungeren zal. Acht Mei is immers de officiële datum waarop de president moet aftreden.

Het verdrag was wel geheim doch men is te weten gekomen dat het tien clausules omvat waaronder het verlenen van algemene amnestie, alsmede bescherming der levens en bezittingen van de officieren en politieke leiders. Volgens het verdrag moeten ook de strijdkrachten van Picado ontbonden worden, met dien verstande dat de regering zorg moet dragen dat zij een goede plaats in de burgermaatschappij zullen krijgen.

Het schijnt dat de taak van Brenes moeilijk is. Het valt immers niet mede om de wapens in handen te krijgen van de hardnekkige partijen die Picado gesteund hadden.

Figueres vertoeft echter nog steeds in Cartago en is in het bezit van een sterk leger. Hij zal daar blijven totdat de details van het vredes verdrag verstrekt worden en de punten nageleefd zijn. Voorts is hij van plan later langzaam maar zeker op te trekken naar San Jose, wijl hij de legerbarrakken op andere plaatsen in beslag zal nemen.

Heden heeft het blad „Gaceta" het aftreden van Rene Picado bekend gemaakt. René Picado is een broer van den president en bekleedde de functie van Minister van Publieke Veiligheid. Ook onthulde het blad dat Brenes hiervoor in de plaats benoemd is. Galderon Guardia en een groep van zijn adviseurs zijn per vliegtuig naar Nicaragua of Mexico vertrokken. Het schijnt dat Otilio Ulate niettegenstaande alle strobbelingen toch de victorie geblazen heeft.

JOSE FIGUERES.

De leider van de revolutie tegen de regering van Costa Rica, Jose Figueres, noemt zichzelf een socialistische boer, een letterkundige, een student in de economie, de sociologie en de philosophie.

Figueres is 40 jaar oud en heeft een klein gestalte. Zijn hoofd is enigszins kaal. Hij zegt zelf dat hij geen militair is en slechts door de omstandigheden aan politiek is gaan doen. Figueres is te San Ramon in Costa Rica geboren. Zijn ouders zijn afkomstig uit Catalan en kwamen slechts enige maanden voor Figueres geboorte in Costa Rica aan.

Zijn vader was een medicus en bekleedde de functie van hoofd van de gezondheidsdienst in zijn district. Later werd hij de eerste geneesheer van Costa Rica.

In Massachusetts graduëerde Figueres en studeerde in de teologie aan de universiteit van Boston. Later keerde hij terug naar Costa Rica alwaar hij een landbouw organisatie heeft opgericht. Hij trouwde een Noordamerikaans meisje Henriette Boggs uit Birmingham Alabama. Uit deze huwelijk werden twee kinderen geboren nl. Jose Martin die momenteel vijf jaar oud is en zijn zusje Meta Shandon dat momenteel de leeftijd van drie jaar heeft bereikt.

Figueres ging zich bemoeien met de politiek tengevolge van een opstand welke plaats vond in Costa Rica in de maand Juli van het jaar 1942.

De opstandelingen vernielden waardevol materiaal. Figueres zeide: Daags daarna, toen ik zag hoe de opstandelingen het graan wat ons volk dringend nodig had op straat verbrandde, werd ik stapel gek. De vervoermiddelen konden niet door de straten rijden vanwege al het brandend materiaal. Op acht Juli hield hij een redevoering waarin hij de regering aan de kaak stelde. Drie dagen daarna werd hij per vliegtuig gebracht naar Salvador. Toen hij in ballingschap verkeerde bezocht hij o.a. Guatemala, Mexico en Noordamerika, wijl zijn aanhangers intussen alles deden om hem weder in Costa Rica terug te krijgen. In de maand Mei van het jaar 1944 kreeg hij vergunning naar Costa Rica terug te keren. Zonder enig campagne werd hij dat zelfde jaar gekozen voor het Congres, doch de regering annuleerde de verkiezing.

Toen men Figueres gevraagd had naar de redenen van zijn opstand zeide hij dat het de bedoeling is een tweede republiek te vestigen, welke zich zou kanten tegen het communisme en welke republiek hij het land zou sparen voor de diefstallen der regering. Figueres zeide: „Ik ben zelf een conservatieve socialist en de tweede republiek die wij zullen oprichten zal zijn om de belangen der landbouwers te behartigen en om het volk in het algemeen van diensten te zijn. Doch wij willen voor alles vrijheid hebben. De democratische principepen zullen ook onze beginselen zijn.

De constitutie van de nieuwe republiek zal gebaseerd zijn op de democratische tradities en zal gemoderniseerd worden volgens de socialistische wetgeving.

SARAGAT AAN HET WOORD.

Philips Clark seint uit Rome: Saragat, wiens partij de derde plaats heeft ingenomen bij de verkiezingen in Italië, zeide: „De nederlaag van het populaire front betekent een volledige nederlaag van Pietro Nennis communistisch geallieerde socialisten. De partij van Nenni is door deze verkiezing voorgoed verbannen uit Italië. Een officiele uitzettine van Nennis partij uit de Socialistische internationale zal spoedig volgen. De verkiezingen betekenen echter niet dat de communisten in Italië voorgoed verslagen zijn. Dit is moeilijker, daar de communisten niet bestreden kunnen worden met politieke maatregelen, doch met sociale maatregelen. De communistische partij zal zich in Italië sterk handhaven, gelijk dat het geval is in Frankrijk.

De verbazendwekkende macht van onze socialistische arbeiders partij betekent een hergeboorte van de sociale eenheid in Italië. Het betekent tevens ook de verschijning van een machtige „derde macht" in Europa, waarin de Italiaanse socialisten zich zullen aansluiten bij de socialisten der andere democratische landen. Het nieuwe parlement zal zeker een voorstander zijn om Italië te laten deelnemen aan de Westerse Unie tussen Engeland, Frankrijk, Nederland, Luxemburg en België."

Saragat voorspelde dat de anti-communistische socialisten na de Christelijke Democraten en het populaire front wel de derde machtigste partij in Italië zal zijn. Ook zeide hij dat vermoedelijk enkele door de communisten geïnspireerde stakingen zullen uitbreken, doch een officiële programma voor gewelddadigheden zal niet door de communisten gevoerd worden. Het volk moet immers onderscheid maken tussen politieke stakingen en gewone arbeiders stakingen voor betere sociale voorzieningen etc. Immers, zeide Saragat, de nieuwe regering is machtig genoeg om de orde te handhaven.

Z.H. DE PAUS TOT DE GRIEKEN.

Tijdens een audiëntie welke Zijne Heilige Vader aan een groep van 15 Griekse journalisten verleende, zeide de Paus: „In het darmatisch crisisuur, in de strijd waarbij de Westerse beschaving betrokken is en ten laatste op Europees grondgebied, is het loutere toeval dat ook Griekenland en zijn volk zich aan het spits van de strijd bevinden.

NOORD AMERIKAANS HULP VOOR BOGOTA.

Het Noordamerikaans Rode Kruis maakt haast met het vervoeren per lucht van ongeveer duizend flacons antigrene serum naar Bogotá. Dit is noodzakelijk voor de medicale verzorging der gewonde personen van de laatste opstand.

Recht tot het Hart

Het grote bezwaar van nieuwe boeken is, dat ze ons beletten de oude te lezen.

De Nederlands-Indonesische Unie

Hier volgt een uittreksel van het Memorie van Antwoord op het voorlopig verslag van de Eerste Kamer, dertiende hoofdstuk Indonesische begroting!

In paragraaf III wordt hoofdzakelijk de Nederlands-Indonesische Unie beschouwd, waarin verscheidene leden van oordeel zijn, dat de Unie slechts dan als een vervanging van het Koninkrijk beschouwd kan worden, wanneer de herziening van het Koninkrijk een Unie oplevert, welke een levensvatbare staat is, met organen en machtsmiddelen toegerust. Enige leden bestreden de voorstelling, als zou bij de behandeling van Linggadjatti omtrent de Unie een duidelijk begrip hebben bestaan en wezen daarbij op de verwarring, welke omtrent de souvereiniteitskwestie is ontstaan. Volgens hen zou de regering slechts van tweeërlei souvereiniteit gesproken hebben en thans van drie souvereiniteiten.

De beide ministers van overzeese gebiedsdelen voeren in de Memorie hiertegen aan, dat zij in de eerste plaats vrezen te stuiten op eenzijdigheid, wanneer de opbouw der Unie als belangrijkste taak gezien wordt. De Koninklijke rede van 7 December 1942 kondigde de hervorming van het Koninkrijk aan op grondslag van vrijheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid der Rijksdelen. Dit stelt als primaire eis de schepping van vrije overzeese gebiedsdelen, gelijkwaardig aan Nederland, en deze hervorming moet gepaard gaan met verbonheid op deze nieuwe voet. De regering acht de taak van Nederland om bij te dragen tot de stichting van vrije en gelijkwaardige overzeese gebiedsdelen even belangrijk als de opbouw ener Unie, waarin Nederland en overzee verbonden blijven.

In de tweede plaats wijzen de ministers op het misverstand, als zou de regering destijds slechts van twee souvereiniteiten hebben gewaagd. Zij tonen dit door citaten, o.a. door ministers Jonkmans gezegde, dat beide souvereine leden zich in geval van een conflict aan hogere souvereiniteit onderwerpen.

In de derde plaats willen de ministers ingaan op de gedachte, als zou slechts van een Unie gesproken zijn, indien deze levensvatbare staat is met eigen organen en machtsmiddelen. Zij stellen voorop, dat de hervorming van het Koninkrijk zodanig behoort te geschieden, dat de nieuwe staatsrechtelijke constructie rust op drie zuilen van de Koninklijke rede: vrijheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid.

De uitwerking van de daarop passende staatsrechtelijke constructie is echter terecht door de rede opengelaten en verwezen naar de Rijksconferentie. Een en ander is echter anders verlopen dan verwacht werd en de beginselproramma's van Malino, Linggadjati en de resoluties van de West-Indische conferentie hebben elk op eigen wijze op de Koninklijke rede voortgebouwd.

De nieuwe verhouding Nederland-Indonesië wordt dus door het beginselprogramma van Linggadjati bepaald. Dit programma legt vast, dat de nieuwe staatkundige constructie slechts duurzame verbondenheid verzekert, indien de samenwerking en de behartiging der gemeenschappelijke belangen zodanig bepaald zijn, dat enerzijds de deelgenoten vrije gelijkwaardige staten zijn (beide zijn lid van de V.N.) en anderzijds hun verbondenheid niet wortelt in de volkenrechtelijke verhouding, maar door het Unie-statuut wordt beheerst. Dit brengt mee, dat de Unie geen superstaat zal zijn en dat haar organen geen superregering zijn, doch wel zal de Unie een eigen competentieveld hebben, waarop de Unie-organen gezag oefenen. Met name het Unie-statuut zal de rechten moeten verzekeren van beide deelgenoten jegens elkaar en de nakoming hunner onderlinge verplichtingen, de wederzijdse uitoefening van het staatsburgerschap door Nederlandse en Indonesische staatsburgers en handhaving in beide Uniedelen van fundamentele menselijke rechten en vrijheden en deugdelijk bestuur en bovendien verlenin van bijstand over en weer.

De Unie-staat zal de verplichting van overleg en samenwerking van de deelgenoten regelen en o.a. aan door hen te sluiten overeenkomsten rechtsbasis verlenen. De Unie-organen zijn op pariteitsgrondslag samengesteld en wellicht blijkt de beste oplossing, dat de raad van ministers als hoogste verantwoordelijk bestuursorgaan zal bestaan uit ministers van deelgenoten die met Unie-aangelegenheden belast zijn, verantwoordelijk zijn voor besluiten van de onschendbare Koning aan het hoofd der Unie, en dat iedere minister verantwoordelijk is aan eigen organen van deelgenoten op voet vi : hun constituties.

In antwoord op de vraag of een kleine technische commissie tot bestudering van de Uniegedachte inderdaad is ingesteld herinneren de ministers van overzeese gebiedsdelen aan het feit, dat als gevolg van de kabinetsreorganisatie het vorig jaar, waarna de minister-president zich geheel kon wijden aan algemene zaken, de verantwoordelijkheid voor de opbouw der Unie sterker dan tevoren in de eerste plaats bij de minister-president berust. Bij dit ministerie is een afdeling staatkundige hervormingen opgericht, welke uiteraard nauw contact onderhoudt met de andere bij de herziening van het Koninkrijk betrokken ministeries.

De ministers van overzeese gebiedsdelen delen namens de minister-president mede, dat de kleine technische commissie, de zg. commissie-Vredenburgh, een rapport heeft opgesteld over de opbouw van de Nederlands-Indonesische Unie. De commissie-Kranenburg tot voorbereiding van de conferentie Nederland-Suriname-Antillen heeft ook aan de vorm van de verhouding tussen de gebiedsdelen aandacht gewijd. De minister president heeft bovendien een eigen adviesinstantie, bestaande uit drie hoogleraren, volkenrechtspecialisten, willen instellen maar deze kwam niet tot stand aangezien twee uitgenodigden zich niet beschikbaar stelden Tenslotte maakt het rapport van de commissie-Vredenburgh een

onderwerp van overleg uit tussen de Nederlandse en Indische regeringen alsmede de aan de orde gestelde „negen mannen”.

Tegenover weer andere leden, die opkomen voor de souvereiniteit van de republiek, verklaren de ministers, dat Linggadjati noch de Renville-overeenkomst aan de republiek volledige staatkundige onafhankelijkheid toekent. De republiek heeft aanvaard, dat zij in de Verenigde Staten van Indonesië de plaats van een der staten zal innemen en dat voor de overgangstijd de souvereiniteit voor geheel Nederlands-Indië bij het Koninkrijk der Nederlanden berust en blijft berusten.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

De Onvermijdelijke afscheiding

Van de heer Henny Eman mochten wij een ingezonden stuk ontvangen waarin hij ten aanzien van de Arubaanse afscheidingskwestie een nieuwe politieke visie opent.

Geen „klachten meer over de vraag of Aruba al dan niet met een gelijk aantal afgevaardigden als Curaçao in de Staten zal verschijnen. Wij willen alleen staan, met alle consequenties van dien. Hieronder volgt bedoeld schrijven van Henny Eman.

Wij zullen alleen staan.

Onafhankelijk van alle juridische, economische en financiële berekeningen, dringt de scheiding zich op tussen Aruba en Curaçao, uiteraard met een recalcitrant karakter, zijnde voor een voornaam deel een prikkelende gevoelskwestie tussen beide partijen.

Curaçao beschouwt Aruba tot nog toe niet als zijn gelijke, daarbij aanvoerende in verzoekschriften van het Volkscomité en van de heer Sprockel c.s. aan de Kroon, dat Aruba, wat oppervlakte en bevolking betreft, kleiner is, en derhalve niet evenveel zetels als Curaçao in de nieuwe Staten mag hebben.

Het valt niet te ontkennen, zoals wij in de aanvang reeds gezegd hebben, dat de voorgestane gelijkstelling van Aruba met Curaçao werkelijk een geforceerde regeling zal zijn, doch wat Aruba trouwens ook tijdig heeft ingezien. Aruba heeft tot vermijding van dergelijke verwijten van Curaçao, de koers veranderd naar een voor beide partijen moreel bevredigende oplossing nl. de totale afscheiding, iets wat de Sprockel-partij ook suggereert.

Aruba wil ook verder niet meer aan de grote dis samen met Curaçao zitten, onderworpen aan bedoeld verdrietig verwijt van Curaçao, maar prefereert, indien het niet beter kan, zelfs een droog stuk brood in eigen hoekje, maar dan met zelfvoldoening.

Het Arubaanse Volk is vastbesloten Aruba van Curaçao af te scheiden, en dit besluit, in de volle zin des woords, is onvermijdelijk.

Het gevoel buigt niet voor theorieën en desiderata, het is de natuur, die zich niet lijdelijk laat verkrachten en dit is op dit moment, de waarschuwende stem van Aruba, wijzende op de verstandige en eerlijke Koninklijke woorden van de rede van 6 December 1942. Ik weet, dat geen politieke eenheid en verbondenheid op den duur kunnen blijven bestaan, die niet gedragen worden door de vrijwillige aanvaarding en trouw van de overgrote meerderheid der burgerij”.

Aruba is er zich van bewust in staat te zijn, zich economisch financieel en sociaal als een zelfstandig staatsdeel binnen het Koninkrijk verband, echter buiten Nederlandse Antillen om, te kunnen handhaven.

Karakter, verstand en durf ontbreken niet onder de Arubanen om hunne zaken onder eigen beheer te leiden, terwijl wat technische krachten betreft die nodig mochten zijn, die uit Nederland tegen schappelijke voorwaarden verkregen kunnen worden.

Verbeeldt U, Mijnheer de Redacteur onder de sollicitaties, die uit Holland binnen kwamen bij de Staten voor Sub. griffier (ƒ 5000).— springt scherp in het oog een van een meester doctor, zodat Aruba, die gaarne bereid zal zijn voor een technische kracht tien à 15 duizend gulden per jaar te betalen, de kans heeft zelfs professoren uit Holland te laten komen, indien zulks nodig blijkt.

Buitendien, als het meest essentieel, weet Aruba, dat de Regering geen bezwaar heeft tegen zijn gewenste afscheiding. Integendeel heeft de regering haar steun gegeven tot verwezenlijking van deze politieke wensen der Bevolking.

Het Weekblad „Curaçao” zal zijn zin krijgen nl. met evenveel stemmen dat het in „bevolking veel kleiner Aruba”, niet in de nieuwe Staten met evenveel stemmen zal voorkomen als Curaçao maar met **niet één**, maar wel dat Aruba helemaal thuis blijft.

Gemanipuleerd zal worden met politieke obstructie in het geval, indien men denkt, dat Aruba als overgangsmaatregel met Curaçao zou meewerken aan een gemeenschappelijke Staten van „College van Gecommitteerden”, waarmede Curaçao goed doet, rekening te houden.

Waarom kunnen de mensen op Curaçao, die zich bemoeien met de afscheidingszaken van Aruba, niet even, deugdelijk en wijs zijn als de Curaçaoënaar Dr. Ellis, Regeringsadviseur, die in de R.T.C. gesproken heeft van de „algehele afscheiding van Aruba in dien zin, dat Aruba t.o.v. de vijf andere eilanden zou komen te staan in dezelfde verhouding als bijvoorbeeld Suriname, wil men niet komen te staan voor het geval, dat men op gegeven moment heeft te constateren dat vijandschap tussen de ingezetenen van de twee eilanden” gaat ontstaan.

Het is niet te veronderstellen, dat Curaçao denkt dat het gevoel van de Arubanen aan zijn wil geofferd kan worden en Aruba goed of kwaadschiks met zich verbonden zal blijven immers de wilskracht der Arubanen op Curaçao een bekend feit.

Wij lieten reeds uitdrukkelijk genoeg uitkomen, dat de afscheiding, die Aruba verlangt, een tere gevoelskwestie is. Derhalve moet het ons terecht bevreemden, dat Curaçao deze wens niet even goed als Nederland, eerbiedigt en het resultaat afwacht ener in te stellen commissie.

Arubanen, die zich zouden lenen voor bepaalde lokmiddelen, als bijvoorbeeld College van Gecommitteerden zijn blijkens telegrammen uit Holland reeds beschouwd als verraders van Aruba. Echter, om dit te voorkomen, zullen wij bij de massale demonstratie, die gehouden zal worden bij aankomst der Nederlandse Commissie alhier, met alle ernst hiertegen waarschuwen.

Leider v/d Arubaanse Volkspartij

..Henny Eman.

Wereldnieuws

— Botwinnik leed eerste nederlaag tegen Reshevsky (Amerika) in het wereldschaakkampioen te Moskou. De partij Euwe — Smyslof werd door laatstgenoemde opgegeven.

— Ongeveer 80% van de Italiaanse bevolking heeft gestemd.

— De Arabieren en Joden strijden hevig om een Joodse nederzetting ten Noorden van Jeruzalem.

NIEUWS UIT INDIË IN HET KORT.

— In verband met het overlijden van den oud Graaf van Limburg Stirum hing Maandag de vlag halfstok op het Paleis te Batavia en op andere regerings gebouwen.

—Het K.N.I.L. muziekcorps zal op 20 April a.s. in de „Koningin Wilhelmina Club” met een speciaal programma het eenjarig bestaan vieren.

— Soetan Sjahrir zal Dinsdag a.s. per vliegtuig van Batavia doorreizen naar Djokja.

— Zondagmorgen vertrok de eerste officiële trein van Bandoeng naar Garoet. In deze trein zaten de uitgenodigden waaronder o.a. de Walinegara, de recomba van West Java, generaal majoor Drust Britt, de resident Van der Harst en vele andere autoriteiten. De officiële reizigers bewonderden de praestaties die geleverd werden. Op verschillende stations werd er gestopt, alwaar de bevolking zeer verheugd was de Walinegara te zien en den staatshoofd een herinnering aan te bieden. Te Baroet heeft de Walinegara een redevoering gehouden en dankte allen die medegearbeid hadden aan het traject Bandoeng-Garoet.

— Het vierde Bataljon is in de Emma haven gedebarkeerd, wijl een regiment stoottroepen ingescheept. De commandant van de brigade en andere militaire autoriteiten waren aanwezig ter verwelkoming en om tegelijker tijd afscheid te nemen van de heengaanden. De afscheidsrede werd gehouden door den Brigade commandant.

— In de tuin van het paleis te Buitenzorg werd door den commandant van de eerste infanterie brigade het bronzen kruis uitgereikt aan Helga Hoffman, het acht jarig dochtertje van wijlen soldaat H. Hoffman van de K.N. I L. Hierna werden er 33 officieren beëdigd. Tot slot werd er een parade afgenomen door kolonel Thomson. Tal van autoriteiten hebben de plechtigheden bijgewoond.

NIET WAAR.

Naar aanleiding van het Antara bericht als zou de evacuatie der K.N.I.L.-gezinnen uit het republikeins gebied voor onbepaalde tijd zou zijn uitgesteld, meldden de legerautoriteiten dat dit niet waar is. Antara beweerde nl. dat de Nederlanders niet klaar zouden zijn met de voorbereidingen. Aanvankelijk zou op 19 April vier honderd K.N.I.L.-gezinnen te Gombong arriveren uit het republikeins gebied. Op 20 April zou dan de eerste groep der republikeinen uit Gombong naar het republikeins gebied vertrekken. Van Republikeinse zijde werd later bericht dat er reeds 26 der K.N.I.L.-gezinnen naar Gombong zijn vertrokken. Ten slotte is er nog besloten dat 400 gezinnen op 26 April te Gombong arriveren, waarna op 27 en 28 April de T.N.I. gezinnen uit die plaats zullen vertrekken.

TSJANG STEMT TOE.

Tsjang Kai Sjek heeft toegestemd dat 120 „opstandige afgevaardigden aan de besprekingen in de nationale assemblee” zullen deelnemen.

Als voorwaarde stelde hij echter wel de eis dat er onmiddellijk een eind gemaakt wordt aan de hongerstaking die zij begonnen waren. De grondwettelijke positie van deze leden is nog niet vastgesteld, doch men verwacht dat zij erkend zullen worden als „onafhankelijke afgevaardigden”

EEN NIEUW MANDAAT?

De Joodse strijdorganisatie Irgoen deed een oproep tot de Joden waarin gezegd wordt dat de Britse troepen in Palestina zullen blijven onder een nieuw mandaat van de Veiligheids Raad. Dit zal een nieuwe phase van de strijd zijn, voegde de Irgoen eraan toe. Deze zender wekte de Joden ook op tot verzet tegen het Joods Agentschap, en spoorde de Joden tevens ook aan om een onmiddellijke proclamatie van de Joodse staat te eisen. De sterngroep van haar kant waarschuwde de Britten, dat wanneer zij mochten trachten in Palestina een wapenstilstand af te dwingen, zoals door de veiligheidsraad besloten, de sterngroep met de Irgoen de strijd tegen de Engelsen zal beginnen.

VRIJHEID VOOR DE KOLONIES?

Leslie Highley bericht ons uit Bogotá dat de naties die belang hebben in de Europese kolonies in het Westelijk halfrond, tijdens een informele vergadering besloten hadden aan de conferentie te verzoeken een resolutie aan te nemen, welke resolutie dan om vrijheid voor deze kolonies zal vragen. Noord Amerika, Chili, Guatemala en Argentinië hebben dit onthuld in een geheime vergadering welke gisteren heeft plaats gevonden. Na de vergadering zeide de zegsman van een dezer landen dat Mexico zonder succes aan de conferentie had voorgesteld om een speciale commissie te benoemen voor het bestuderen van dit koloniaal probleem in het Westelijk halfrond.

De zegsman zeide dat de vergadering gehouden werd in een zeer goede en vriendelijke sfeer. Deze vergadering vond plaats op de Argentijnse ambassade te Bogotá. Hij voegde eraan toe dat de delegaten tezamen waren gekomen teneinde een harmonieuse oplossing te zoeken voor dit probleem, zodat dan de conferentie unaniem haar stem zou kunnen uitbrengen. Deze vergadering werd bijgewoond door **Paul Daniels** voor Noord Amerika, **Enrique Corominas** voor Argentinië en **Manuel Noriega Morales** voor Guatemala. Guatemala heeft een resolutie ingediend waarin de vrijheid voor de Europese kolonies wordt gevraagd. Argentinië redetwiste de Britse aanspraak op de Falkland eilanden; Chili en Argentinië disputeerden over de gebieden aan de Zuidpool, wijl Guatemala zijn stem liet horen over de Britse souvereiniteit over Belize.

RESOLUTIE AANGENOMEN.

Het Congres van de Zwitserse socialisten nam een resolutie aan waarin het vertrouwen bevestigd wordt in de Zwitserse onafhankelijkheid en neutraliteit. Het resultaat der stemmingen was 412 in het voordeel van de resolutie wijl 13 leden er tegen waren. In deze resolutie wordt ook het Marshall plan goedgekeurd indien het niet afbreuk doet aan de onafhankelijkheid der landen.

BUILENPEST IN CALCUTTA

In een der dichts bevolkte wijken van Calcutta is plotseling een builenpest uitgebroken. Vijf verdachte gevallen zijn naar het ziekenhuis gebracht. De autoriteiten namen onmiddellijk maatregelen voor de ratten bestrijding.

POLITIEKE ACTIES IN FRANKRIJK.

Terwijl de Gaulle in Marseille een redevoering hield voor honderdduizend mensen, hielden duizenden communisten een betoging in een ander stadsgedeelte van Marseille. Een aantal communistische sprekers viel de Gaulle aan en zeiden dat hij een persoonlijke dictatuur nastreeft. Voor de plaatselijke bureaux van de R.F.P. werd er gevochten door communisten en aanhangers van de Gaulle. Het incident nam echter geen ernstige vorm aan.

In een redevoering te Parijs deed de leider der communistische partij de heer Maurice Thorez een beroep op de Franse socialistische katholieken om zich aan te sluiten bij de communisten in een gezamenlijke strijd voor de vrijheid.

De Franse premier Robert Schuman hield een redevoering te Poitiers. Hij zeide dat het werkelijk Europa op dit ogenblik bezig is zich economisch te herstellen en te organiseren, doch de premier betreurde de verdediging van de zelfstandigheid en onafhankelijkheid. Schuman benadrukte dat Frankrijk de vrede als enig doel heeft en dat dit land niemand van zijn vriendschap wil uitsluiten, zelfs niet diegenen die „gisteren tegenover ons stonden”. Op het eind van zijn rede verwees Schuman klaarblijkelijk naar de Gaulle's rede en zeide van mening te zijn dat de redding niet verwacht kan worden met de onderdrukking der partijen. Dit zou een gevaarlijke verwarring der begrippen van de mensen zijn.

STUDENTEN OPSTAND IN MEXICO.

Meer dan vier honderd opstandige studenten zijn in staking gegaan in Mexico. Zij eisen mindere lesuren en meer vrije tijd. De meeste der opstandelingen studeren in de rechten en de medicijnen. Zij deden een poging om de gebouwen van de voornaamste universiteit in Mexico te bemachtigen, doch werden door de politie met traangas teruggedreven. Verschillende der studenten zijn gewond.

Verleden Zaterdag hebben de studenten rector Salvador Zubiran tijdens verschillende uren gevangen gehouden, totdat hij zijn aftreden getekend had. Later werd dit aan de Raad der directeuren overhandigd, doch die weigerden het te accepteren.

De communisten zagen de kans schoon om even wat propaganda te maken. Op de muren der universiteits gebouwen plakten zij biljetten, waarop de studenten opgeroepen werden zich in kennis te stellen van de gevaren die Mexico dreigen.

Indien zij zich hiervan verwittigen, zouden zij zien dat de communistische partij al het mogelijke doet om het land te sparen voor deze dreigende gevaren.

LEWIS EN DE UNIE ZULLEN MOETEN ..DOKKEN.

John L. Lewis werd door het Hoge gerechtshof beboet met 20.000 dollar, wijl de Unie van de Mijnwerkers 1.400.000 dollar zal moeten betalen. Dit is de uitspraak van het hof, dat Lewis schuldig heeft bevonden vanwege verachting van het Hof.

Rechter T. Alan Goldsborough ontving van de regering een aanbeveling voor deze geldboetes, doch hij zeide dat zijn bedoeling was om Lewis naar de gevangenis te sturen.

De boetes zijn thans dubbel zo groot als wat zij waren toen Lewis en de Unie in het jaar 1946 schuldig werden bevonden. Toen der tijd heeft Goldsborough Lewis beboet voor 10.000 dollar en de Unie voor drie milliard vijfhonderdduizend dollar.

De boetes welke heden door Goldsborough werden opgelegd slaan slechts op de criminele verachting van het Hof. Op 23 April a.s. zal het Hof een andere uitspraak doen inzake de civiële verachting. Gisteren heeft het Hof, Lewis en de Unie zowel wegens criminele en civiële verachting van het Hof schuldig bevonden.

BRAND OP ARUBA.

Hedenmorgen grote brand ontstaan in Gloria theater, Oranjestad. Brand overgeslagen op belendende percelen WIMCO, Almacen Numero Uno en Cabendas Store. Brandweer zeer actief. Binnen twee uren brand geblust. Oorzaak onbekend.

ONTMASKERD

18.

„Ja”, zei hij; „nu gij de bom hebt laten barsten in X — Uw collega's zouden niet anders hebben kunnen handelen onder de gegeven omstandigheden — geloof ik, dat gij ons elders van meer nut zult kunnen zijn dan daar. Gij hebt goed gehandeld en U moedig gedragen, ik kan niet anders zeggen. Ik ga volkomen accoord met je voorstel, Stevenson, en ik zal zorgen, dat je plan ten uitvoer wordt gebracht.”

„Dank U, sir. Ik zal U onmiddellijk met behulp van de nieuwe code bericht geven, zodra ik enig nieuws heb.”

„Veel succes”, antwoordde de „kapitein”.

HOOFDSTUK XII.

„Miss Manners, ik heb U iets mede te delen, dat ik voor mij beschou als een zaak van alles behalve prettige aard, en dat ook U ongetwijfeld ten zeerste zal bevreemden.”

Het was drie dagen na het onderhoud, dat Mary met haar chef gehad had en waarbij deze haar dat spannende avontuur had verteld, waarin Jimmy Stevenson zulk een heldhaftige rol gespeeld had. In de drie dagen was er niets bijzonders voorgevallen.

„Is het iets, dat op mij betrekking heeft, Mr. Drysdale?”

„Zeker heeft het betrekking op U, Miss Manners. Het heeft juist zeer speciaal betrekking op U. Waarom men er altijd op uit is, bij mij de zaak in het honderd te laten lopen, begrijp ik niet. Natuurlijk, als ik er met veel moeite eindelijk in geslaagd ben, een alleszins competent typiste voor mijn afdeling te engageren, die begaafd is met gezond verstand, dan moeten ze me die weer zo spoedig mogelijk komen afnemen...” Hij kon geen woorden meer vinden, om zijn ergernis te luchten. Zenuwachtig bleef hij met zijn duimen zitten spelen.

„Moet ik U dan verlaten, Mr. Drysdale?”

„Het is een onaangename, geheimzinnige geschiedenis. Ik heb bericht ontvangen, dat U, zo zulks enigszins mogelijk is, moet proberen als particulier secretaresse in dienst te komen bij een lid van het Parlement, Mr. Mark Saunders, hij vandaag een bezoek zal brengen aan X.”

„En waarom dat?”

„Ja, mijn waarde jongedame, dat is juist het grote probleem. Ik begrijp er ook niets van. Ik kan alleen maar zeggen, dat het een onaangename geschiedenis is.”

„Het zou me erg spijten, als ik U moest verlaten, Mr. Drysdale — en heel erg ook.”

„Mag ik U nog een vraag stellen, Mr. Drysdale — is het U bekend, waar dat verzoek van uitgaat?”

„Ik heb van Sir Brian Fordinghame opdracht gekregen. U dat mede te delen. Maar als ik me niet vergis, komt het plan zelf van iemand, die nog hoger staat dan Sir Brian...... In ieder geval is het een zeer, zeer onaangename geschiedenis.”

Mary ging weer aan haar werk, maar haar gedachten hielden zich voortdurend bezig met wat Drysdale haar zoeven had medegedeeld. Het feit, dat die vreemde instructie van Sir Brian Fordinghame was gekomen, bewees twee dingen. Vooreerst dat men zeer tevreden moest zijn over haar werk, dat men haar nu reeds voor promotie in aanmerking liet komen, en op de tweede plaats, dat het hier een zaak van het hoogste belang betrof. Zij begreep al wel, wat zij in haar nieuwe werkkring te doen zou hebben — zij zou moeten voortgaan met haar ogen en oren wijd open te houden. Zij moest zorgen, dat zij die nieuwe betrekking kreeg: het was haar opgedragen en zij moest gehoorzamen, Sir Brian zou ongetwijfeld al wel maatregelen getroffen hebben, om het haar gemakkelijk te maken.

— — — — — — — — — — — — — — —

Een half uur later stond ze tegenover de man met het bleke papperige gezicht, wiens ogen zij reeds bij de eerste aanblik wantrouwde. Zij herinnerde zich nu, dat zij meermalen het portret van Mr. Mark Saunders in de couranten gezien had en dat het steeds een onsympathieke indruk op haar had gemaakt. Dat was dus de man, bij wie zij moest trachten als particulier secretaresse in dienst te komen.

„Naar ik hoor, gaat U binnenkort Uw tegenwoordige werkkring verlaten, Miss Manners”, zei Saunders, „indien dat zo is, mag ik dan de eerste aanspraken doen op Uw diensten?”

„Daar zoudt U misschien wel eens spijt van kunnen hebben, Mr. Saunders. U kent noch mij noch mijn werk.”

Op Saunders papperige gezicht verscheen een welwillend glimlachje.

„Mijn vriend, Mr. Gregory Drysdale heeft mij verzekerd, dat er weinig meisjes zijn, die in Uw schaduw kunnen staan, Miss Manners. En ook Mr. Avery hier is een en al lof over U.”

Weer dwong zij zich tot glimlachen.

Hij wendde zich om naar een blonde, dandy-achtig geklede jongeman met bleekblauwe ogen en dunne lippen, die tussen Saunders en Drysdale in stond en het meisje glimlachend toeknikte.

„Inderdaad, Miss Manners, het is mij een waar genoegen geweest, U te hebben mogen recommanderen”, zei de jongeman, terwijl hij met duim en vinger van zijn linkerhand zijn snorpunten opdraaide.

Hoewel eerlijk en oprecht van karakter, wist Mary Manners toch uitstekend comedie te spelen. Zij liet haar hoofd op haar borst zakken, zodat men haar ogen niet zien kon. Zij had een zo sensationele ontdekking gedaan, dat zij het niet waagde haar gezicht te laten zien, voordat zij weer geheel zichzelf geworden was.

Zij wist nu, wie die geheimzinnige dief was geweest, die vier avonden geleden had ingebroken in diezelfde kamer.

Het was niemand anders geweest dan Avery.

Weer gingen haar gedachten terug naar dat spannende ogenblik, waarop zij, stom van verbazing, de dief voor de geopende brandkast bij het licht van een electrische zaklantaarn de documenten had zien staan doorlezen, die hij eruit had genomen. Zij herinnerde zich nog zeer goed, dat het licht op de duim van zijn linkerhand was gevallen.

Nog nooit tevoren had ze een zo lelijke duim gezien. Hij was abnormaal breed en dik en geheel misvormd. En bovendien had de nagel een andere kleur als die van zijn vingers.

De linkerduim van Mr. Avery was eveneens misvormd en de nagel zag zwart, als had hij ergens tussen bekneld gezeten.

Een stem deed haar opschrikken uit haar gepeins.

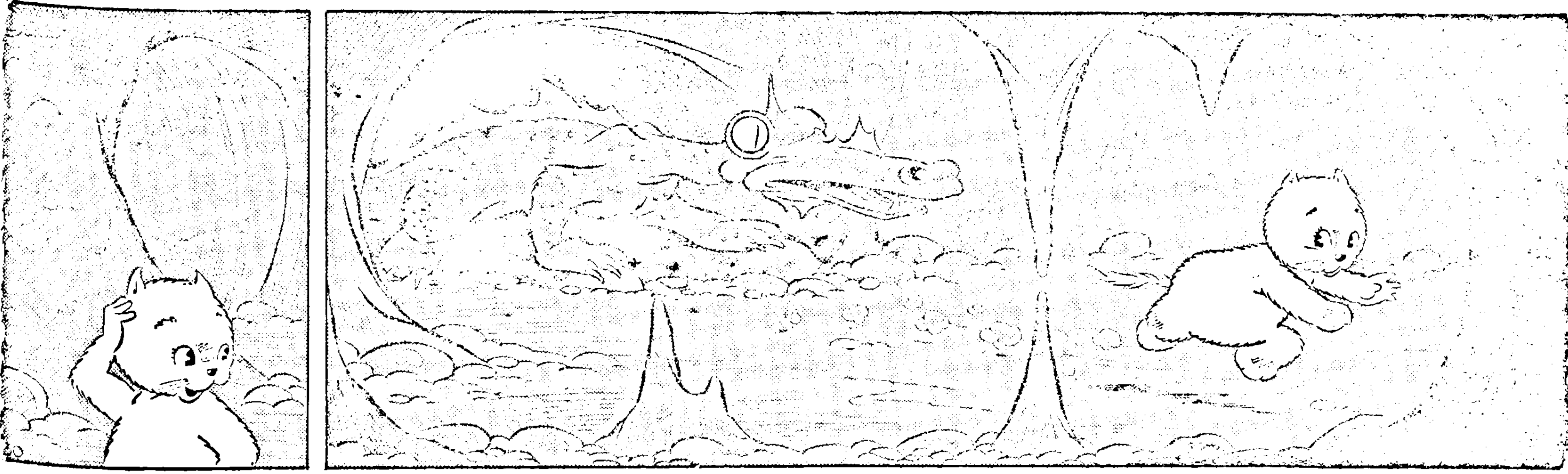
„U wilt waarschijnlijk nog even een en ander met Miss Manners bespreken”, wendde zich Gregory Drysdale tot het Parlementslid. „Kom, Avery.”

„Ik voel me zeer gevleid door het feit, dat een zo hooggeplaatst man als U, Mr. Saunders, mij komt vragen, Uw particulier secretaresse te willen worden. Ik kan U de verzekering geven, dat ik mijn uiterste best zal doen, om het U naar de zin te maken.”

„Daar ben ik van overtuigd, jongedame.”

(Wordt vervolgd)

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

Tom Poes hoorde de draak steeds dichterbij komen en hij probeerde tevergeefs iets te bedenken om het beest slim af te zijn.

— In ieder geval moet ik zorgen, dat ik hem niet aankijk! dacht Tom Poes. — Want dan versteen ik en daar heb ik helemaal geen zin in! En Tom Poes draaide zich om en zette het op een lopen, dwars door de grotten heen in de richting van waar hij gekomen was. Uit de zijgang kwam intussen de draak te voorschijn. Het was geen prettig beest om te zien, neen, hij had een erg onaangenaam uiterlijk en zijn grote lichtgevende ogen keken vals naar de weghollende Tom Poes. Even bleef hij zo staan, toen begon hij de achtervolging. Het was merkwaardig zo hard als dat lelijke dier kon lopen en Tom Poes hoorde zijn snuivende ademhaling steeds dichterbij komen.

— Lopen oude jongen, zei Tom Poes tegen zichzelf. Alleen maar lopen en vooral niet omkijken! Brrrr, wat ben ik begonnen!

Grondwetsherziening in Tweede Kamer ondervindt instemming

In het voorlopig verslag van de Tweede Kamer inzake de grondwetsherziening betreuren zeer vele leden de door de regering gevolgde gedragslijn, welke ertoe geleid heeft, dat met de behandeling van de onderwerpelijke aangelegenheid een aanvang moest worden gemaakt, alvorens de adviezen van de overzeese gebiedsdelen waren ingewonnen. Verschillende leden drongen er bij de regering op aan, dat zij in haar Memorie van Antwoord een juist beeld zal geven van het standpunt van overzee. Intussen waren vele leden van oordeel, dat de regering terecht alle spoed betracht. De feitelijke loop van de gebeurtenissen noopte haar reeds daartoe. Verscheidene leden hebben tegen het ontwerp overwegende bezwaren, in de eerste plaats tegen de door het aanhangig maken van dit ontwerp gevolgde procedure om tot een nieuwe rechtsorde te geraken. In de tweede plaats tegen de inhoud, waarbij als eerste grief werd aangevoerd de vage en weinig stringent juridische wijze van formulering; wat hier geboden is, is niet een aantal rechtsbepalingen, maar politieke programmapunten. Deze leden merkten op, dat het ontwerp volkomen tekort schiet om ook maar enigermate duidelijk te maken wat de „Unie" staatsrechtelijk is. Bovendien betreft het hier een compromis van in wezen verschillende politieke opvattingen, nl. van positieve en negatieve methoden, alsmede van die, welke de Unie als een staat willen zien en die welke dit niet willen.

Het ontwerp geeft de regering de vrijheid met zg. „vernieuwing" van het Koninkrijk haar gang te gaan zonder aan behoorlijk omschreven staatsrechterlijke voorschriften gebonden te zijn.

Een andere groep leden verwees voor haar opvattingen naar de minderheidsnota van mr. dr. B. J. Stokvis. Weer een andere groep verwierp het voorstel niet a priori, doch ontving gaarne antwoord op de volgende vragen:

1. Is de regering van oordeel, dat de Renville-overeenkomst duurzame constitutie van de Unie mogelijk maakt, zo, ja, biedt het onderhavige ontwerp voldoende waarborgen daartoe?

2. Is de regering van mening, dat met de republiek van Djokia een verdrag tot stand gebracht kan worden, dat ook door deze republiek nagekomen wordt?

3. Zal de Unie een souvereine staatsrechterlijke constructie zijn dan wel een losse samenwerking van regeringen met de Koning als hoofd?

Verschillende andere leden konden zich in het algemeen met de strekking van het ontwerp verenigen, doch wensten hun beoordeling volledig los te maken van de politiek, die het zittende kabinet inzake het Indonesische probleem heeft gevoerd.

Vele leden tenslotte begroeten het wetsvoorstel met instemming. Naar hun overtuiging heeft de regering hiermede het initiatief genomen voor het openen van de mogelijkheid van alleszins noodzakelijke wijziging in de staatkundige en staatrechtelijke orde van het Koninkrijk, terwijl de reeds getroffen voorbereidingen en speciaal de daaruit voortvloeiende onmisbare grondbeginselen van de te vestigen nieuwe rechtsorde in het wetsontwerp zijn vastgelegd. Overigens worden door ook door deze leden nog vele vragen gesteld over de positie van het Unie in verband met de souvereiniteit, de buitenlandse betrekkingen van de republiek, de status van Nieuw Guinea enz.

DE SURINAAMSE PERSSPIEGEL.

De Surinaamse bladen weten weinig nieuws te vermelden. Het vertrek naar Nederland van Gouverneur Brons maakt bijna geen onderwerp van bespreking, daarentegen wijdt men wel grote aandacht aan de Surinaamse Begroting. „De West" plaatst een spotprent naar aanleiding van het feit, dat het corps ambtenaren dient te worden uitgebreid. Inmiddels is dr. Buiskool aan de schepping van een Kiesreglement begonnen.

Indien wij goed zijn ingelicht, dan schreef dr. Buiskool enige bemerkingen om en bij de Ronde Tafel.

Schrijver stelt zich de vraag, nu de eerste fase geëindigd is, wat Suriname nu in de hand heeft. Hij schrijft dat Suriname spoedig autonomie zal krijgen en dat het een gelijkwaardige deelgenoot in het nieuwe Verenigde Koninkrijk der Nederlanden zal worden. De minder ernstige lezer ziet in de resoluties slechts rechten hier, rechten daar en rechten overal. Maar Suriname heeft ook vele verplichtingen en plichten. We kunnen en moeten erkennen dat we over te weinig manpower beschikken, maar daarom is eensgezindheid een eerste vereiste. Geen onderlinge afgunst, geen strijd om hoog betaalde baantjes.

Tot slot lezen wij dat in ambtelijke kringen te Paramaribo gedacht wordt aan een benoeming van mr. Ezechiels en mr. Emanuels tot tijdelijk Lid van het Hof.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoeming: L. V. Britten, tot tijdelijk klerk B. op het Bureau voor Crisiszaken (Aruba).

Mej. J. Fügh tot tijdelijk onderwijzeres 1ste klasse cat. A. bij Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Openbare Julianaschool voor Mulo (Aruba).

G. E. Vos tot deurwaarder voor strafzaken bij het Hof van Justitie en het Gerecht in Eerste Aanleg (Curaçao).

Vervanging: M.M.B. J. Erens, commies ten Ontvangerskantore alhier, is aangewezen om de Ontvanger van Curaçao, bij diens afwezigheid wegens ziekte of met vrijstelling, te vervangen.

F. M. Nieuw adjunct-commies ten kantore van de Ontvanger van Curaçao is voor de duur van het aan N. G. v/d. Dijs, adjunct-commies op Bonaire, verleende ziekteverlof, belast met de betrekkingen van Ontvanger tevens Chef van het Postkantoor op Bonaire.

Eervol ontslag: G. P. Rib, deurwaarder voor Strafzaken bij het Hof van Justitie en het Gerecht in Eerste Aanleg op Curaçao, op zijn verzoek ingang 10 Mei 1948.

DE C.V.B. EN HET GEBREKKIGE KIND.

Wederom is de helpende hand geboden aan het Gebrekkige Kind. Ditmaal werd het Bestuur verrast met een cheque van F. 508, 25 van de Curaçaose Voetbal Bond. Zoals men weet werd er een wedstrijd ten bate van het Gebrekkige Kind gespeeld tussen Asiento en Vitesse.

Een woord van dank is hier zeker op zijn plaats aan de organisators van deze wedstrijd, krotom aan allen die belangeloos hebben medegewerkt om op deze manier te helpen. Het is zeker en prachtig voorbeeld dat degenen die de beschikking hebben over gezonde ledematen deze in dienst stellen van hen die dit geluk niet kennen.

NIEUWE TELEFOON CENTRALE.

De Neptunus straat is thans verrijkt met een pracht gebouw, welk opgetrokken is door den heer Kwiers naar het ontwerp van den heer de Vries. In 1946 is de heer Kwiers met de werkzaamheden begonnen en had een jaar de tijd nodig om dit gebouw klaar te krijgen. Vele moeilijkheden kwamen intussen bijkiken, zoals geen materiaal etc. etc.

In dit pracht gebouw heeft de heer H. Natzijl, technisch ambtenaar van de Telefoon dienst, de nieuwe telefoon centrale geinstalleerd. Uit Stockholm heeft hij het nodig materiaal verworven van de fabriek L. M. Erricsson. Met deze nieuwe uitbreiding is het telefoonnet thans als volgt ingedeeld. **De Punda centrale** heeft de nummers van 1000 tot 2499. Deze centrale kan te zijner tijd uitgebreid worden tot nummer 2999. **De Otrabanda centrale** (de nieuwe aan de Neptunus straat) verwerkt de nummers van 3000 tot 3999 en zou zich kunnen uitbreiden tot 4999. Hiermede in verband dient het wel aanbeveling even de aandacht van het publiek te vestigen op het feit dat vele nummers op Otrabanda reeds veranderd zijn. Hiervoor heeft de Telefoondienst een lijst uitgegeven met de telefoonaansluitingen die met ingang van 18 April jl. verbonden werden onder nieuwe telefoonnummers.

Dan rest nog de centrale op Mahaai met een vijfhonderdtal nummers, lopend van 5000 tot 5499. Er bestonden grootse plannen om ook op Rio Canario een centrale te bouwen, doch de Staten hebben dit niet nodig geacht.

De nieuwe centrale op Otrabanda is van groot belang in verband met de dikwijls voorkomende kabelstoringen in de Sint Anna-baai. Vroeger, toen alles nog op de Punda centrale verbonden was, zaten de klanten op Otrabanda bij elke kabelstoring in de Sint Anna baai zonder verbinding. Thans is dit verholpen door de instelling van de nieuwe centrale.

De Heer Willemsen, directeur van Lands Radio en Telefoon dienst alsmede zijn rechterhand de heer Natzijl hebben ons gisteren in de nieuwe centrale rondgeleid. Prachtig was het net der draden in verschillende kleuren.

Een technische beschouwing van deze centrale zou te ingewikkeld worden voor onze lezers en daarom zullen wij ons maar beperken tot het gezegde.

Wij mogen de heren Willemsen en Natzijl wel dank zeggen voor de ons aangeboden gelegenheid en hopen dat de verdere door hun beraamde plannen spoedig verwezenlijkt mogen worden.

NIEUWE LIJNEN.

De Curaçao Trading Comp. S. A. deelt ons mede dat de Britisch International Airlines Ltd. van welke maatschappij zij de agent is, een nieuwe lijndienst geopend heeft. Dit gaat in per 1 Mei as.

De bedoeling is om wekelijks des Zaterdags de volgende route te volgen, Trinidad, Caracas, Barbados, Trinidad. Voorts is men van plan om des Maandags Trinidad — Barbados — Caracas — Trinidad te vliegen. Het voornaamste doel van deze lijnen is wel om de Venezuelanen in de gelegenheid te stellen hun weekeinden in Barbados door te brengen. En de Curaçaoënaars?

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Rough riders of Cheyenne' 7 en 9 uur.

ROXY: „Kiss of death" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The Falcon and the Go-Eds 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 25 April as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai, telefoon 2341.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 24 April as. worden waargenomen door Botica Wilhelmina (Punda). Hendrikplein 7, telefoon 2380 en door Botica Emma, Bredestraat 159, telefoon 1636.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Woensdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 706; bij geen gehoor tel. 558.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Amerikanenkamp, Bungalow C-5, tel. 558.

C.S.M.

Rederij: P. Zuiderent, tel. 528.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: D. Egge, tel. 821.

Bioscoopprogramma: „Asiento": Kindervoorstelling. Aanvang 6.45 uur n.m., loketten open 6.15 uur.

Nieuws van Overal

PICADO OP DE VLUCHT?

De vroegere president van Costa Rica Teodoro Picado en ongeveer 35 andere regerings autoriteiten hadden maatregelen getroffen om heden uit Costa Rica te vluchten. Gewapende troepen rukken door de straten van San José en men hoorde schieten, niettegenstaande het vrede's verdrag welke gesloten is, als einde van de burgeroorlog. De vroegere regeringsautoriteiten bespraken plaatsen in de vliegtuigen van de P.A.A. enkele uren nadat het verdrag gesloten werd. Het internationaal vliegveld werd overgenomen door een klein groep gemobiliseerde eenheden. Vele ambtenaren zijn echter in Costa Rica achter gebleven. Het vliegveld werd tijdens de revolutie hevig vernield.

In de afgelopen nacht had de nieuwe regering moeite om een groep van 500 man te ontwapenen. Men vermoedt en vreest tegelijkertijd dat er een nieuwe opstand zal uitbreken.

ERE PROMOTIE MEVR. ROOSEVELT.

Bij haar ere-promotie als doctor in de rechten aan de Utrechtse Universiteit, waarbij ook tegenwoordig waren H. M. de Koningin, prinses Juliana, prins Bernhard en de Nederlandse ministers, drukte mevrouw Roosevelt haar dankbaarheid uit voor de bewezen eer en zeide, dat de volkeren van de oude- en nieuwe wereld nu gezamenlijk „het probleem" van wederopbouw aanschouwen.

Mevr. Roosevelt zeide, dat het Marshallplan bewees dat Amerika eindelijk de grote behoefte tot wederzijdse samenwerking begreep. Voorts drong zij aan op uitwisseling tussen de universiteiten van Europa en de Verenigde Staten om in de toekomst misverstanden uit de weg te ruimen tussen de volkeren.

Officiële Mededelingen van de

Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJDUITSLAGEN:

Van Zaterdag, 10, Zondag, 11, Zaterdag, 17 en Zondag 18 April:

R.C.N. 1 — Ajax 1	1—6.
N. Central Jrs. 1 — S.C.A. 1	1—1.
Aruba Jrs. 1 — Arsenal 1	2—1.
Bubali S.C. 1 — Oranjestad Jrs. 1	5—0.
P.O.V.A. 1 — Union 1	Union niet opgekomen.
R.C.A. 1 — Jong Holland 1	Jong Holland niet opgekomen.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE 1948.

WILHELMINA SPORTPARK

A-Klasse om 4.15 uur n.m.

Zondag, 25 April:	La Fama 1 — San Nicolaas Jrs. 1
Zondag, 2 Mei:	Trappers 1 — Aruba Jrs. 1

B-Klasse om 2.45 uur n.m.

Zondag, 25 April:	Atomic 1 — Ajax 1
Zondag, 2 Mei:	N. Central Jrs. 1 — Union 1

om 4.15 uur n.m.

Zaterdag, 24 April:	Chesterfield 1 — R.C.N. 1
Zaterdag, 1 Mei:	Jong Aruba 1 — Marijke 1
Zaterdag, 8 Mei:	Bubali S.C. 1 — S.C.A. 1

BIJZONDERE WEDSTRIJDEN:

Om 4.15 uur n.m.

Woensdag, 5 Mei:	R.C.H. (Haiti) — San Nicol. Jrs.
Donderdag, 6 Mei:	R.C.H. (Haiti) — R.C.A.
Zondag, 9 Mei:	R.C.H. (Haiti) — Aruba Jrs.
Zondag, 15 Mei:	Estudiantes (Curaçao) — POVA
Zondag, 16 Mei:	Estudiantes (Curaçao) — RCN
Maandag, 17 Mei:	Estudiantes (Curaçao) — Trappers

INSCHRIJVINGEN:

„Ajax": Leo Smees als werkend lid.

OVERSCHRIJVING:

Elias Tromp van „Volharding" naar „Aruba Jrs". De vereniging Volharding heeft tegen deze overschrijving geen bezwaar.

ATTENTIE:

De elftal opgaven over de maand Mei moeten uiterlijk 27 April in het bezit zijn van de 2e secretaris-competitieleider.

HET BESTUUR.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van onzen zoon

ROBERT JOHANNES MARIA

Heer en Mevrouw J. BRANDT

thuis: 18 April '48

Bij akte verleden op 20 Januari 1948 is opgericht de

N.V. HANDEL- EN INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ CAMARENA

(Compañia Comercial e Industrial Camarena S.A.)

waarvan de Statuten zijn goedgekeurd bij G.B. no. 1022 van 20 Februari 1948.

Bij de oprichting is ondergetekende tot enig directeur der vennootschap benoemd.

In de vennootschap is gebracht het handelsbedrijf genaamd „LA FAMA", tot dusver door ondergetekende persoonlijk gedreven.

L. CAMARENA.

3—1 Curaçao, 18 April 1948.